

İBRAHİM HULÛSİ YAHYAGİL

Risale-i Nur'un birinci talebesi Hulûsi Bey, 1896 senesinin Ramazan ayının birinci gecesi Elazığ'a bağlı Kesrik Köyünde dünyaya geldi. Babası Yahyazâdelerden Mehmet Efendi, alaylı bir zabıt idi.

İlk tahsilini Elazığ Camii İmamı Sarı Hafız'la hususî olarak yaptı. Elazığ ve Erzincan'da başladığı askerî eğitimine Kuleli Askerî Okulunda devam etti. Daha sonra Harbiye Mektebine geçti. Birinci Dünya Savaşının çıkmasıyla birlikte eğitimini yarım bıraktı. Bir süre talim ve terbiye gördükten sonra 1915'de Çanakkale'deki 3. Kolorduda görev aldı. 1925'de öğrenimini tamamlamak üzere tekrar okula başladı ve Harbiye'den mezun oldu.

Hulûsi Yahyagil 1925 yıllarında Bediüzzaman Said Nursî'yi ilk duyduğunda, onu bir şeyh zannetti ve gidip kendisine intisap etmeyi düşündü. 1929'da bir kaç arkadaşıyla birlikte Barla'ya giderek Bediüzzamanı ziyaret etti. Daha sonraki ziyaretlerinden birisinde, Bediüzzaman ona; **“Uzaklığın alâmeti olan mektuplaşmak âdetim değildir. Fakat sen yaz”** dedi. Mektubât'ın çoğu bu mektuplaşmaların sonunda telif edilmiştir.

1944 yılında Albaylığa terfi etti ve 1950'de Denizli Askerlik Dairesi'nden emekli oldu.

Hulûsi Bey, 1930'daki görüşmelerinin üstünden yirmi yıl geçtikten sonra, Bediüzzamanı 1950'de Emirdağ'da ziyaret etti. Bu görüşmeleri yirmi dakika sürdü. Aynı yıl hac farızasını yerine getirdi. Üstad'ı en son 1957'de Emirdağ'da ziyaret etti.

Hulûsi Yahyagil ömrünün büyük kısmını, doğduğu yer olan Elazığ'da geçirdi. Hayatını Risale-i Nur hizmetine adadı. Hizmetle dolu uzun bir ömür geçirdi ve 26 Temmuz 1986 tarihinde bir ders sonrası rahatsızlanarak vefat etti. Harput'taki aile mezarlığına defnedildi.